

Sule

MOTTATT!

22 APR. 1986

GÅPÅ

(MÅRSJ-NUMMER)

FYLKESAVIS
FOR AKP-ML
I TELEMARK

NR 3 1986

DEBATT OG
MELDINGER.

ADROPOS 8. MARS:

Mars-
leiar

1. mai- even. vinn dagen i år?

"Tid for reformer" høvst det bra ut? det er hovudparola til AP i år. Ei parole som tar Norge, ikkje på "børnet", men heller på "melonen" på ein slik måte, at ein spør seg kva slag røyndom dei lever i. Etter fallet i oljeprisane nyleg blir det kanskje "Tid for noe." Det er altså talspersonar for slikt som stallfolke dei fleste samorganisasjon i år, også i Telemark. Reform? - polititarar for arbeidstake, kapital eksport og arbeidarfientleg politikk; uansett kva for paroler dei måtte finne på å gå med.

Nei! . Då er det godt vi har vår eigen tradisjon å ta vare på. Ein tradisjon som har samla laust og fast av ungdom som lempar for ein stad å vere, anti-imperialistar mot USA og Sovjets viddelster i Mellom-Amerika og Afghanistan, kvinner for 6-tinarsdag og mot porno, miljøaktivistar mot sur nedbør og fagleg engasjerte folk for ei styrka og kampkraftig fagvørste.

Først og fremst har denne tradisjonen vore prega av aktivistane, protestvørstene, og den har vore konsekvent. Den skal vi halde på og utvikle.

Massevørsta "1. mai" er det eine perspektivet vi må sjå 1. mai i. Det andre er partiet. Vi har over ei tid arbeidd med å legge planer for arbeidet i avdelingane ut i frå lokale analyser og politiske prioriteringar. Slik blir 1. mai ei slags oppsummering av dette arbeidet, kor står avdelinga i høve til dei planene de la. For andre blir det kanskje ei påminning om at det er på tide å komme seg ut på byen og gi ve nok.

Så ei påminning: ikkje "lemp" 1. mai ansvaret over på einskild-medlemmar og ver nøgd med det. Heile avdelinga må mobiliserast til innsats, og først og fremst ut - ut å mobilisere.

Lykke til Notodden, Skien, Porsgrunn, Bamble, Kragerø og alle de andre

KVINNELIG VERNEPLIKT - NOE Å KJEMPE FOR ?

At kvinnelig verneplikt har blitt en nærmest død parole i bevegelsen vår, er vel alle enig i. Hvorfor har det blitt slik? Jeg mener det har to viktige årsaker.

Den ene årsaken er at forsvarspolitikken vår generelt har blitt lite diskutert de siste åra. Da forsvarspolitikken ble utforma og virkelig diskutert, hadde vi analysert krigsfare. Det var viktig med en grundig forsvarspolitik fordi vi trodde at krigen mest sannsynlig ville komme en av de aller nærmeste åra. Så kom det ikke noen krig til oss. Kanskje ble vi lamme av det?

Men mange andre innså krigsfare. Og så fikk vi fredsbevegelsen inn på arenaen. Pasifisme og fredshysteri fikk blomstre. Vi greide ikke å møte dette offensivt. Var vi sjøl et offer for maktesløshet?

Forståelsen for hvor viktig det er med forsvarspolitisk debatt tror jeg at er altfor lav i partiet. Vi har en god forsvarspolitik som er det eneste alternativet til å satse på NATO's atomstrategi. Denne politikken innebærer at flertallet av folk i Norge er aktivt med i forsvaret. Det betyr at flertallet av kvinnene også må være aktivt med.

Da nærmer vi oss den andre årsaken.

Når forsvarspolitikken blir lite diskutert, betyr det at jentene i partiet ikke får mulighet til å utvikle forståelse for forsvarspolitik generelt og kvinnelig verneplikt spesielt. I tillegg er dette noe menna kjenner fra før slik at de tar det mye lettere. Da henvender de seg til hverandre og jentene kan falle helt ut. Dessuten blir jenter ofte holdt utenfor utfra de undertrykkingsmekanismene som påviselig gjelder der kvinner og menn er sammen. Det gjelder også hos oss, så lenge det ikke blir tatt spesielle tiltak i forhold til det.

Ellers i samfunnet gjelder det samme i forhold til forsvarspolitik. Dette er mennas område. Jentene ER utafør. Det kommer jentene til å være helt til det er blitt normalt med almen verneplikt for kvinner på lik linje som menn.

At kvinner holdes utafør forsvarspolitikken på denne måten er et samfunnsmessig overgrep mot kvinner. For hva vil det føre til? Vi vet at når noe er truende og farlig blir vi redde. Det gjelder alle. Når vi vet hva vi kan møte trusselen med, og hva vi har i vente, blir denne angsten redusert eller snudd til noe som kan være utviklende. Så lenge kvinner holdes utafør den almene verneplikten holdes de også utafør kunnskap og samfunnsmessig debatt om forsvarspolitik. Da må det gå slik at angsten blir stor og lammende. Vi får fredshysteri og blind pasifisme.

Sannsynligvis er krigsfare økende og sjølråderetten i landet trua. Kvinnelig verneplikt og forsvarsdebatt er helt nødvendig i forhold til dette. Hvis kvinner i Norge er lammet av angst og fredshysteri kan det være direkte farlig. Dette er en svært viktig grunn for å kjempe for kvinnelig verneplikt. Samtidig er det viktig å kjempe for kvinnelig verneplikt fordi kvinner ikke skal finne seg i å bli holdt utafør et av de viktigste spørsmåla vi står overfor. Det er overgrep mot kvinner, når samfunnet overlater dem til deres egen krigs-angst.

Nv. s. s. Telemark

KLASSEKAMPEN

ARBEIDERE OG UNDERTRYKTE I ALLE LAND, FOREN DERE

Når dette skrives (1.mars) er det tre uker igjen av vinterkampanja. Til nå har vi nådd 40% av fylkesmålsetninga. Situasjonen i de fem største KK-kommunene er slik:

Notodden: 43% *) av vervemålsetninga. Løssalget opp 55% fra i fjor - har åpna nytt salgssted. De har planer om verveframstøt blant faglig til litsvalte og planer om løssalg på lærerskolen.

Skien: 55% av vervemålsetninga. Løssalget opp 75%! (Flere selgere, og bestiller flere aviser) De har gjennomført døraksjoner i boligblokkene ved TSS.

Porsgrunn: 0 abonnenter?! Løssalget litt lavere enn i fjor til tross for nytt salgssted. Problemer med å skaffe nok selgere. Driver sporadisk salg på Herøya. Gjennomfører døraksjoner i og etter 8.mars - helga. Har planer om å starte salg ved den videregående skolen.

BØ: 0?! abonnenter?! Driver løssalg omtrent på samme nivå som i fjor.

Bamble: 38% av vervemålsetninga. Har øka løssalget med 20% og har gjennomført to døraksjoner. De har planer om å starte løssalg ved den videregående skolen til høsten.

Det er fortsatt mulig å nå fylkesmålsetninga i løpet av de tre ukene som er igjen av vinterkampanja, men da er vi avhengig av to ting: God innsats av vervegruppene på 8.mars og et skikkelig grep om å kontakte alle på stopplister og listene over lørdagsabbonenter, enten pr telefon eller ved hjemmebesøk. Det er det som har gitt abbonter i Skien, Notodden og Bamble.

* * * * *

Vinterkampanja er første fase i KK-året. Flere av laga har lagt ned mye mer arbeid i forsøk på verving enn de siste kampanjene. Vi har nesten ikke fått noe gratis i denne kampanja ved at tilfeldige lesere har sendt inn slipper sjøl. Mye tyder på at vi har høsta av den samme åkeren for lenge uten å gjødsle nok. Vi ser nå resultatet av flere års neglisjering av politisk arbeid i det nære omlandet. Det gjør det ekstra tungt å pløye ny mark, noe som helt opplagt er nødvendig for å utvide avisas og partiets innflytelse. Likevel har vi gjort erfaringer i vinterkampanja som peker framover. I neste nummer av GÅ PÅ skal vi legge fram ei oppsummering av KK-året så langt, som vil legge grunnlaget for det videre KK-arbeidet.

*)

Prosenttalla gir totalt et lavere tall enn de 40% som fylket har pr 1.3, fordi de bare viser de abonnentene som laga sjøl har verva.

"Iran og den 3. verden"

Erik Fosse kommer på åpent møte

i Langesund, 8. april

STUDIEARBEIDET i Telemark står foran store løft dette vårsemesteret. Allerede er jentene gått i svissen med et BØLLEKURS som ble avholdt i januar. Et nytt, eksternt BØLLEKURS er planlagt i mai.

Som dere sikkert kjenner til vil PARTISKOLEN avholde kurs om marxistiske filosofi for de nyeste medlemmene i vår. Jeg har ennå ikke sett studieopplegget - så det er ikke mulig for meg å presentere det for dere. Men uansett kan jeg love et svært spennende helgkurs som tar for seg ideene bak politikken vår. Vi tar sikte på å gjennomføre dette kurset to ganger i løpet av våren.

Som litteratur til dette kurset er det lagt en grundig studiebok fra AKPs studieutvalg som koster kr. 80. I tillegg er det skrevet et hefte av Jørn Magdahl som er en introduksjon i den debatten som har gått i partiets tidsskrifter om historisk materialisme. Dette hefte koster kr. 30. Jeg oppfordrer alle til å kjøpe disse to bøkene. Vi har planer om å avholde et seminar i Telemark for alle interesserte om debatten omkring dette temaet. Kanskje vil det skje - i første omgang - på vårleieren.

Studieutvalget i partiet har inngått en avtale med forlaget Oktober om salg av en del klassikere til gunstige priser. I tilknytning til Trinn IA - filosofistudiene - selges:

- + Maos verker i utvalg 5 bind til samla pris kr. 180,-
- + Engels: Ludwig Feuerbach kr. 30,-
- + Engels: Sosialismens utvikling fra utopi til vitenskap kr. 30,-

Vi tar opp bestillinger på oppstartsmøte før helgkurset.

Det siste kurset vi ønsker å gjennomføre i vår er et oppsamlingskurs for STYRENE. Vi hadde gode erfaringer med disse styrekursene i høst, men en del kom ikke med pluss at det sikkert er valgt nye styremedlemmer på årsmøtene i de forskjellige avdelingene.

Til slutt vil jeg nevne at Studieforbundet Ny Verden har utgitt en kurskatalog over alle tilgjengelige kurs. Katalogen er gratis og kan fåes ved henvendelse til Ny Verden - boks 478 1501 Moss tlf. 032 52 069.

A [REDACTED]

OPPKLARING eller ny FORVIRRING ?!!!?

OM KLASSEANALYSE

Vågar meg frampå med eit par kommentarer i debatten mellom VP og G. Begge to tar nemleg noko feil, så langt eg kan skjønne.

Klasseanalyse og klassetilknytning må, dersom det skal vere eit hjelpemiddel for å analysere kva side dei forskjellige delene av befolkninga står på og interessene deira, vere knytta til objektive tilhøve. Dvs. kor dei forskjellige står i forhold til produksjonen og korleis dei får sitt "levebrød". Det betyr at tankar og draumar ikkje kan påverke kva klasse ein tilhører.

Derfor må ein til ein viss grad sjå på mannen når ein avgjer klassetilknytninga til kvinnene. Så lenge jenter ikkje er økonomisk sjølstendige individ, men er avhengig av mannen slik dei framleis er (mannen jobbar fulltid, kvinna halv/deltid), så vil dama som jobbar på skofabrikken på Bakken og er gift med ein butikkeigar, vere småborgar.

På den andre sida så vil kapitalistar som er fråtatt sin eigedom og rikdom etter ein sosialistisk revolusjon, og har vanleg arbeid, tilhøyre arbeiderklassa. Det er dei sjøl om dei i sine huer drøymmer om å få tilbake rikdom og posisjon, og kanskje til og med tyr til kriminelle handlingar og agentverksemd for å prøve å oppnå dette. Men i prinsippet er det ingen forskjell på dette og arbeidarar som stemmer FrP og drøymmer om det store loddet for å prøve å sleppe arbeid, og leve som ein borgar. Slik vil dei "farlege" kapitalistiske idéane i eit sosialistisk samfunn først og fremst gro fram blant dei som blir direktørar, partifunksjonærar?, byråkratar eller på annan måte havnar i ein slik posisjon at dei får fordelar (jmf. Mao). Gamle kapitalistar er først og fremst "farlege" for den sosialistiske staten ved at dei kan drivast ut i agent- eller kriminell verksemd for å prøve å få realisert sine draunar.

S [REDACTED].

OM KLASSEANALYSE

KOMMENTARER TIL S [REDAKTERT] S SVAR FRA V. P.

For enkelte kan denne debatten virke som flisespikking, men klarhet på dette punkt er etter min mening avgjørende for ikke å henfalle til et idealistisk samfunnssyn.

1. Det å se på yrket er en metode for å klassebestemme folk f.eks snekkere til arbeiderklassen. Det er fordi vi vet at snekkernes interesser er identiske med resten av arbeiderklassen. Hansen og Svendsen som enkeltpersoner blir ikke å regne til en klasse fordi de er snekkere men p.g.a. de objektive samfunnsinteressene de har. Kanskje har de aksjer, eiendom, rik kone osv.

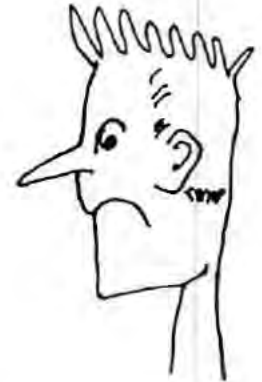
2. Jeg mener familien (mann, kone og event. barn) fortsatt er en økonomisk grunnenhet under dagens samfunnsforhold. Derfor kan jeg vanskelig plassere mann og kone (og barn) i forskjellige klasser. Det er bl.a dette fru x og jeg ikke er enige om. Det er riktignok vanligst at kona følger mannens klassetilhørighet, men det kan også være omvendt. F.eks hvis en prosessoperatør er gift med ei dame som eier 5 butikker i Porsgrunn, vil akkurat denne mannens samfunnsinteresser være styrt av at familien eier 5 butikker. Altså er jeg uenig med S [REDAKTERT] i at kvinnes økonomiske avhengighet av mannen spiller noen rolle for dette.

3. Hverken fru x eller jeg har kommet inn på subjektive forhold. Det jeg har hevdet er matrielt betinga og foregår ikke oppi hodet til folk. Når vi foretar ei klasseanalyse er det fordi vi vil ha et redskap fordi vi har et formål med analysa. Vi vil undersøke hvem er venn, hvem er fiende. Hvem vil dra nytte, hvem vil være imot. Da kan vi ikke bare lage ei statisk oppstilling av folk i båser uten å foreta ei politisk vurdering.

Lenin gikk før revolusjonen i rette med dem som ensidig ville arbeide blant fabrikkarbeiderne. Lenin sa at proletariatet var ikke å finne i fabrikkene. Der var borgersønnene som hadde stikke seg vekk fra krigen. Arbeiderne var ved fronten! Altså kan statisk klasseanalyse t.o.m. være farlig. For det andre: etter revolusjonen vil ikke de som er fratatt makta anerkjenne den nye situasjonen. De vil være tjent med kontrarevolusjon for å få tilbake det de "rettmessig" eier. Derfor vil klasseinteressene bestå ei tid etterpå. For det tredje. Om dattera til sjefen i Hydro begynner på gølvil vil ho i lang tid framover tilhøre borgerskapet. Ikke fordi ho har reaksjonære tanker, men fordi den matrielle virkeligheten hennes er forskjellig fra arbeiderklassens.

Han dere vet har desverre sendt inn noe denne gangen også. Her er det sterkt forkortet. (Får prøve denne taktikken.) Det er for jævlig at den siste moralisten i fylket skal ha slike særretter.

Red.

Fjale Furudási kasserer :

Eg har vore i syden og ting har hendt medan eg var borte. De visste kanskje ikkje at det er eg som har vore ansvarleg for forsidene til tidlegare FA nå GÅ PÅ. Eg meinte at desse forsidene var så slåande politisk at all tenkjeleg sjans for dykk til å gjere feil skulle vera avfeia. T.d. desember nr. med ekteparet som berre møtast på trappa til og frå jobb, og januar nr. der ekteparet møtast ved kassaapparatet før leggetid. Så verknadsfullt barnet var plassert i teikningane! Forsvaret av normalarbeidsdagen kunne ikkje synleggjerast på ein betre måte.

Likevel kjem ein R [redacted] O [redacted] og spreier høgrepropagandaen sin i siste nr. Når eg skriver høgre meiner eg partiet høgre og ikkje høgrerevisjonisme som ein jo kan freiste å gjere noko med. Eg skal vedde på at R [redacted] O [redacted] jobbar fagleg, der har de typen! og at han er tilsett i Hydro. Dei har nemleg aksjar i bedrifta dei. 73 stk. til ein verdi av 10.000 kroner. Her ser de kva resultat dette fører til. Tru meg snart får vi høyre frå desse: "Det er progressivt å ha aksjar avdi arbeidarklassen er oppteken av det."

Til dette vil eg seie: Finn fram til alle R [redacted] O [redacted] i partiet og driv dei ut. Vi kan ikkje ha slike 5-kollonnistar og vandrarar på kapitalismens veg i rekkjene våre. Vi skal då leie massen, ikkje vill-leie han!

Som om ikkje dette skulle vere nok har eg fått nyss om at einskilde av dykk ikkje skjønar kasseria mine. Visst er dei djupe, for sanneleg har eg viktige meldingar å komme med kvar gong. Såpass bør de forstå de som vil vere spjutodden til arbeidarklassen!

Etter å ha røynd desse tilhøva skjøna eg til fulle kva provins er for noko, så eg tok toget til hovudstaden for å treffe nokre intelligente menneske å snakke med. Kvar eg dro, på kafe så klart. Men det er det rare, noko alvorleg må ha skjedd. Då eg kom inn sat det berre nokre gamlingar med alpeliuer der. Ikkje ei skinn-

bukse eller eit lilla skjerf å se. Eg sette meg og åt ein salat og drakk ein kvitvin med bra bouquet til. Stadig kom det nokon inn, såg seg forvirra rundt og rende på dør att. Bjørn Eidsvåg stakk innom og rakk å seie: "eg e på leit..." og så for han og. Eg spurde ein kelnar kvar folket var, men han svara at det hadde vore slik eit par veker nå. Merkeleg, her såg ein alltid NRK-kjendisar, kunstnarar og journalistar tidlegare.

Heilt bortkomen gjekk eg for å nå siste toget til porsgrunn. Då såg eg at utanfor ein slik ein publiknande kneipe var det lang kø. Ein ting er det at nokon gidd å stå i kø for å få lov til å tømme øl ned i kroppen sin. Men veit de kva, bakerst i den køen sto Jvar Dyrhaug og Dan Børge Akerø. Eg kjende dei ikkje att med det same for dei hadde ikkje skinndress på, men nokre gammaldagse rare tydressar. Eg synes faktisk å skimte fleire kjendisar òg.

Kva kan dette tyde?

Fjale
det nye mennesket.

Poesi:

H[redacted] e R[redacted] a i Kragerø har sendt oss noen dikt av telemarksdikteren Alf Haugland. Dikta er henta fra samlinga "Gull og generasjonar."

17 ord

Freistar ein kaste
ferske kuruker
etter folk

luktar det som regel
verst
av eins egne hender

etterpå

Tullprat!

Skipsreiarane våre
er så gode
nordmenn
som nokon
dei
sjøl om dei helsar
framande lands
flagg
på tohundetusen-tonnarane sine

for på
cabincrusarane og
femogeinhalvkvadratmeterane deira
blakrar då
støtt det
norske

KVINNE DISKUSJONEN del 2 av V.P.

trend+tradisjon

I

Jeg ønsker å gå tilbake til mitt første innlegg i debatten for å prøve å føre den videre på en konstruktiv måte. Det første innlegget var provoserende, men jeg håper at det også fikk noen til å tenke nytt. Jeg mener det blir nødvendig framover, gamle sannheter har lett for å bli dogmer.

Fru x avsluttet siste innlegget sitt med et dikt av Sigurd Helseth om jakoksen. Den var til meg for at jeg skulle forstå at arbeiderklassen ikke bare består av menn. Helt målplassert var sitatet ikke. Men jeg vil kvittere med å si at det fru x forsvarer er erfaringsbakgrunn som er å sammenligne med "brønnsfroskens" som ser himmelen i hølet sitt og trur det er hele himmelen.

Jeg tar meg den frihet og diskuterer kvinnebevegelsen fordi jeg mener at det før eller seinere må føres kamp mot feminismens sterke posisjon i bevegelsen. Her er det på sin plass med en definisjon. Som en utenforstående regner jeg som kvinnebevegelsen det synlige bildet av kvinnekampen i samfunnet. Grupperes interne vurdering av seg sjøl er uinteressant.

AV to grunner må et oppgjør til. For det første fordi den kvinnekampen vi kjenner fra de siste 10 - 15 åra er en trend på retur. For det andre fordi kravene og resultatene kommer på kant med arbeiderklassens interesser.

Jeg påstår at kvinnebevegelsen som trend er på retur. Som det meste er kvinnekraft, paroler og uttrykk direkte importert fra USA. Det meste som skjer i Norge har skjedd i USA en tid i forveien. Lørdagsfilmene på TV handler stort sett om samlivskriser. La Jane Fondas utvikling illustrere denne tendensen. Ho oppsto som ung revolusjonær med langt hår. Seinere klippet ho det men blei mer pågående i agitasjonen og aksjonene. Fra -75 legemliggjorde ho karrierekvinnen, den selvstendige, uavhengige og selvbevisste. -80-åras Jane Fonda er kroppsdyrker opptatt av seg sjøl men lite av samfunnet.

Dette gjenspeiler det de som seinere kallte seg -68ere har hatt av utvikling. Nå er de på full fart inn i maktapparatet. De er blitt borgere. Sosialt gjenspeiler trenden interessene til de urbane og velutdannede kvinnene som følte seg handicappet i konkurransen med menn. I Norge har faktisk høyredamene ikke betydd så lite. Selvbestemt abort hadde ikke vært mulig uten Høyre. At Inger Prebensen har blitt den første kvinnelige bankdirektør sees på som en stor seier. Partiene kappes om å ha flest kvinner i toppledelsen. Bedriftene likeså. Kjønnskvotering er akseptert. Da Ferraro blei visepresidentkandidat i USA stadfesta dette den endelige likestilling.

Hva viser dette? Bare det at kravene er fullt mulig å innfri under kapitalismen og at trenden er fanga opp av det gode borgerskap. Og som i alt amerikansk, arbeiderklassen glimrer med sitt fravær.

II

Arbeiderklassen og særlig de eldre mannlige er virkelig bekymra for utviklinga. Konkurransen om jobbene er reell. 150 000 husmødre ønsker å jobbe men marginals-katten hindrer dem. Borger-skapet vil ha de best kvalifiserte. De andre utgjør reservearmeen. 40 - 45 åringene er iferd med å bli i eldste laget som arbeids-kraft i de mest ekspensive delene av næringslivet. Jeg mener faren er rell for at vi får et todelt samfunn med på den ene sida toinntektsfamilier med to høye inntekter og på den andre sida resten som får redusert sine inntekster. Jeg legger ikke skylda på kvinnebevegelsen, jeg er bare bekymra for framtida.

Et eksempel: to 68-ere er samboende. Han tjener 300 000 og ho 275 000. (Ingeniører f.eks) De kan fint låne 1 mill kroner. Det lønner seg p.g.a. marginals-katten. De kan bygge et hus på 300 kvm, dra utenlands på ferie og ellers ha et høyt personlig forbruk. Ikke rart alle SV-ere leser "Nye Bo-nytt" forresten. En vanlig arbeiderfamilie: Han tjener 125 000, ho 50 000. Ho jobber deltid fordi dette lønner seg m.h.t barnepass. Denne familien må idag låne tål forbruk hvis de har lånt 400 000 til bolig. Utgangspunktet er mildt sagt forskjellig!

Det er her jeg mener det er duket for at kvinnebevegelsen må ta et oppgjør, klassestandpunktet mangler. I to sentrale saker for arbeiderklassen, av begge kjønn, går kvinnebevegelsen i realiteten i spann med borgerskapet.

For det første gjelder det spørsmålet om omsorgslønn. Kravet støttes ikke dels fordi det ikke er virkeligheten for sentrale deler av kvinnebevegelsen og dels p.g.a. argumenter om at kvinner da blir værende heime og ikke kommer seg ut i arbeidslivet. Dermed fortsetter livet sin skjeve gang og disse kvinnene fortsetter å gjøre dette gratisarbeidet. Etter mitt syn er slikt omsorgsarbeid i heimen samfunnsmessig arbeid i aller høyeste grad og burde derfor lønnes. En behøver ikke å plassere omsorgen på en institusjon for at den skal bli samfunnsmessig. Kampen for barnehager, helsevesen, gamleheime osv må selvfølgelig fortsette, og jeg tror kravet er tjent med at kvinnenes samfunnsarbeid blir synliggjort.

For det andre, skillsmisene. Slik jeg ser det og sterkt overforenkla selvfølgelig skiller de øvre samfunnslag seg fordi: a) det er moteriktig, b) familie er drass og hindrer karriere og c) få barn å ta seg av. Familien er mer sambuende enn reell familie. Forholdene mellom menneskene er mer overfladiske og bygger mye på sex-myten. Dette gjenspeiler disse samfunnslagas mangel på historie og holdepunkter i livet. osv.

Arbeiderklassen lever fortsatt i en familie som er en nødvendig økonomisk enhet. Det foregår arbeidsdeling i familien som en kan moralisere over. Men samlivsdebatten vi kjenner blir et luksusproblem for en arbeiderfamilie som jobber ræva av seg for å få endene til å møtes. Samlivsdebatten her blir av et annet slag. For arbeidsfolk skiller seg de også. Dels fordi forbildene (de høyere samf.laga) gjør det, men mest fordi den matrielle virkeligheten med jobber, hus og bil, barn og gjeld sliter så hardt på båndene at de ryker. Jeg påstår altså at grovt sett har skillsmisene ulike årsaker i de to samfunnslag.

I denne situasjonen er det den radikale kvinnebevegelsen velger å lansere parola "opphev familien." Dette skal visst

III

skje gradvis over tid samtidig som det nye mennesket vekser fram. (Dette er faktisk vedtatt i AKP (m-l)'s prinsippprogram i motsetning til kravet om kvinnelig verneplikt.) Nå kan jeg overlate til Fjale å føre den debatten for meg.

Tru meg, borgerskapet vil greie å oppløse familien lenge før dette. Min parole er: forsvar familien, styrk arbeiderfamilienes økonomi og forsvar normalarbeidsdagen.

T.o.m kjernefamilien er idag for stor for borgerskapets behov for mobil arbeidskraft. I de ekspensive delene av næringslivet som olje, EDB, spesialjobber i industri, visse jobber i offentlig sektor osv kreves flytting på kort varsel. Problemet for en kommune når de skal besette en stilling er å skaffe jobb til ektefellen. Kvinnene har ikke råd til å få barn før fylte 30, følgelig trengs ingen ektemann heller. Familien er svært ofte en hemske for rask karriere innafor en yrkesgren osv.

Jeg var inne på arbeiderklassens økonomi. Den er bekymringsfull nå og de innstramningene som er på trappene etter lånejippoen vi har hatt kan vi bare ane konsekvensene av. Min konklusjon blir at vi trenger en ny kvinnebevegelse som tar klassestandpunkt. Før dette det "ingen kvinnekamp uten klassekamp, ingen klassekamp uten kvinnekamp." Klassekamp ser jeg ærlig talt lite til i dagens kvinneparoler, men jeg ser mye klassesamarbeid. Kampen mot patriarkatet er viktigere enn kampen mot borgerskapet synes det som.

Det er som kjent forskjell på motsigelser i folket og motsigelser mellom folket og fienden. Vidre mener jeg at iran-debatten som pågår har klare paralleller til dette tema. Jeg mener den debatten viser at vi tar tradisjoner og historie altfor udialektisk, og at vi lett moraliserer over tingenes tilstand. Vi har også en historie og vi har tradisjoner som sitter godt fast. Den som har deltatt i en begravelse vet at det er visse sedvaner som følges. Jeg vil ikke moralisere over de folkelige tradisjoner, de ser jeg på som motsigelser i folket og må løses deretter. Trender i det historieløse bysmåborgerskapet derimot har jeg lite til overs for selv om det framstår som aldri så "progressivt." Men dette tema har Fjale Furudåsi spesialisert seg på.

V. P.

SKRIV ET INNLEGG
TIL AVISA!

DELTA I DEBATTENE!

SEND OSS STOFF!

GÅ PÅ UTØIS AV
Telemark AKP (m-l)

ANSVARLIG ER DSAV

Neste nr har frist for
innkommert stoff: 20 mars

Sendes: Gå På, Postboks 734
3900 Porsgrunn.

Jeg er enig med VP i at vi kan lese tidligere innlegg i denne debatten for å se hvem som har sagt hva!!!

Det vi står med nå som jeg synes er svært viktig er synet på den kvinnelige arbeiderklassen.

Sjølsagt er det mange ting som virker inn på klasses tilhørigheten til folk. Det vi står med nå er at kvinner er i arbeidslivet og utgjør halvparten av antallet av de som vi regner tilhører arbeiderklassen. De er knyttet til arbeiderklassen gjennom jobben sin. Derfor får de en helt annen samfunnsmessig betydning enn i åra etter krigen. Da var de knytta til klassen gjennom ektefelle og familie. Jeg tror ikke VP har forstått denne forskjellen. Når vi skal lage en politikk for arbeiderklassen må vi ta utgangspunkt i HELE arbeiderklassen. Vi skal følge MAO's gamle ord om "fra massene til massene". Kvinner blir usynliggjort overalt i samfunnet. Det gjelder også i arbeidslivet og i klassesammenheng. Derfor er det nødvendig å rope høyt at de er HER og jobber SÅNN.

Kvinner i arbeiderklassen utgjør 60% av de yrkesaktive kvinnene. Blandt kvinner utgjør arbeidere altså en større andel enn blandt menn. Slike spørsmål vil få betydning for politikken vår når vi får analysert dem skikkelig. Det er motsetninger mellom kvinner og menn i arbeiderklassen også. Vi vet hvem som tjener på det.

Vi må finne ut hvor de viktigste motsetningene går. Vi må se på hva som er særegent for den ene delen. Kanskje kan vi tilogmed utarbeide linjer som kan forene oss på en del flere spørsmål enn i dag.

Men jeg tror ikke kampen for sosialismen kan bli noe særlig tross hvis vi ikke tar med arbeiderklassekvinnenes særegne situasjon.

FRUX